

[Stegger Nielsen.]

Hvis en saadan Situation skulde opstaa, at ingen Biskop vil overtage Tilsynet, kan Kirkeministeren efter Lovforslaget overdrage Tilsynet til en anden gejstlig Person, der har Embede inden for Folkekirken.

I øvrigt medfører en Overflytning af Tilsynet til en anden Biskop ingen Forandring for den ordinære Biskops Vedkommende i Forholdet til Menighedens almindelige Forhold, om man kan sige det saadan. Det forbliver uændret.

Landets Biskopper har enstemmigt tilsluttet sig Lovforslaget; som det nu foreligger, og det har vundet almindelig Tilslutning ogsaa i Folketinget. Sagen skulde hermed være i Orden. Har man sagt A, maa man ogsaa sige B. Naar man paa Rigsdagen har skabt en Lovgivning, der giver Kvinder Adgang til Folkekirkens Embeder, maa de nærmere Former, hvorunder dette kan ske, ogsaa fastlægges. Det ene er en Følge af det andet, og det er det, der er Hensigten med dette Lovforslag. Jeg skal herved anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting-samtidig med, at jeg udtaler Haabet om, at den Kirkekamp med tilhørende Strid og Uro, som har været proklameret fra enkelte Sider, maa blive undgaaet. Jeg ser ikke, der er nogen Grund til det, jeg kan heller ikke tro, at en saadan vil komme. Jeg udtaler endelig Haabet om, at de enkelte Kvinder, og det bliver sikkert kun faa i en overskuelig Tid, som faar Adgang til at gaa ind og tjene i den danske Folkekirke og den kristne Menighed, maa vide sig at blive et Plus for Kirken og Menigheden i Danmark.

Krarup: Lad mig straks bringe en Tak til den højtærede Kirkeminister, som har vist baade Forstaaelse og Hensyn over for Folkekirken ved at afstaa fra Gennemførelsen af Forslaget om Stiftsbaandsløsning, saadan som det først blev fremsat i Folketinget den 15. December 1947, og erstatte det med det Forslag, der er til Behandling her i Dag. Det nu foreliggende Forslag til en Bispetilsynslov er befriet for en hel Del af de Mangler, der fik betydelige kirkelige Kredse, omfattende baade Biskopper, Præster og Lægfolk til at se med overordentlig Ængstelse paa Lovforslagets Virkninger in-

den for Folkekirken, som man først havde affattet det.

Det oprindelige Lovforslag, altsaa Lovforslaget af 15. December 1947, gik i Virkeligheden kun ud paa, at § 6 i Lov Nr. 287 af 30. Juni 1922 om Bispeembeders Besættelse blev taget ud af Loven og indsat i Forslaget til en selvstændig og udvidet Lov. Loven om Bispevalg er og var paa mange Omraader uheldig. Valget af en Biskop giver i alt for høj Grad Tilfældighederne frit Spil. Det kirkepolitiske Udvalg tog da ogsaa Spørgsmaalet op om at faa Loven ændret saaledes, at visse Bestemmelser i den ændredes, men Resultatet blev, at det kirkelige Udvalgs Flertal vedtog et Forslag til en ændret Lov, som imidlertid ikke blev fremmet. 2 af Udvalgets Medlemmer, Provsterne Nørgaard og Biering, tog dog i Udvalget Forbehold netop med Hensyn til § 6 om Stiftsbaandsløsning. De ønskede den Paragraf udeladt, fordi de skønnede, at den var upaakrævet og uheldig, saavel principielt som praktisk.

Den var principielt uheldig, fordi det er noget Roderi, at en Biskop optræder embedsmæssigt i en andens Embedsomraade, og praktisk uheldig, fordi Kirkens aandelige — det vil sige indre — og ydre Forhold bestandig berører og griber ind i hinanden, hvor meget man saa vil skelne mellem, som der staar i Anførselstegn „Prædikeembedet, Sakramenternes Forvaltning og Sjælesorgen i det hele“ paa den ene Side og saa Biskoppens Hverv som Medlem af Stiftsoverigheden med alt det andet mere eller mindre, skal vi sige, ydre paa den anden Side.

Saa længe den nævnte § 6 kun var tænkt som en Ventil, der alene gik ud paa at give en Menighed Adgang til at faa Tilsyn af en anden Biskop end den valgte, kunde den dog ikke gøre nogen særlig Fortræd ud over dens Unødvendighed og de praktiske Vanskeligheder, den medførte, om den da overhovedet blev benyttet, hvad den imidlertid ikke er blevet i de 25 Aar, der er gaaet siden Lovens Ikrafttræden. Men nu, da der ved Lov er givet Kvinder Adgang til Præsteembederne, er Sagen blevet en væsentlig anden, for nu faar denne hidtil ubenyttede § 6 sin Betydning, ja, man kan sige det saa stærkt, at den faar afgørende Betydning i et fælleskirkeligt Anliggende af meget stor Rækkevidde. Det er derfor med Tilfredshed, mit Parti og jeg ser, at